plan ten uitvoer hebben gelegd, maar dit bleek toch onmogelijk bij gebrek aan materiaal. Dit jaar was dat materiaal er wel en dus kregen we een jubileum-uiting „post-factum", nl. een paddenstoelententoonstelling.
Maar niet zo maar een doodgewone, zoals ze al sedert jaar en dag door de afdelingen worden gehouden, nee: een *openlucht tentoonstelling!*
Dicht bij de stad ligt de hortus „De Wolf", die men een staalkaart van landschapstypen zou kunnen noemen. Er is loof- en naaldbos, droge en vochtige hei, dito weide, enz. Het plan rees nu, een massa paddenstoelen op dit terrein te exposeren op een zo natuurlijk mogelijke wijze en iedere soort zoveel mogelijk in een passend milieu.
Voor afdelingen, die dit voorbeeld mochten willen navolgen, ligt hier natuurlijk een moeilijkheid: niet gemakkelijk zullen ze een zo uitzonderlijk geschikt terrein vinden als deze hortus. Maar desnoods beperken ze zich dan maar in hun soortenkeuze.
Laat ik direct een tweede ding noemen: zorg voor wagens vol materiaal, want anders gaat het in het landschap volkomen verloren. Niet minder dan vijf boerenwagens en tal van manden, dozen enz. stortten hun inhoud uit op „De Wolf" en nòg merkte een cynicus op: „Ik meende, dat hier paddenstoelen waren".
Gelukkig dachten de meeste bezoekers er anders over. Ziehier een persstem: „Tal van paddenstoelententoonstellingen zag O. G. (de schrijver van het geciteerde artikel, d. J.) in zijn leven, maar nimmer een overweldigende belangstelling als in de miniatuur bos-en weidegebieden van hortus De Wolf. En velen der door de paden in onafgebroken rijen voortschuifelende kijkers, dacht O. G., zullen een wereld hebben zien opengaan".
„O. G. gelooft, dat deze tentoonstelling een groot aantal van zijn stadgenoten dichter bij de natuur heeft gebracht, dat velen de lust hebben voelen opkomen, ook zelf eens op paddenstoelenavontuur uit te gaan.
En dat is het schoonste resultaat, dat de organisatoren van al dit moois hebben kunnen bereiken."
Hoe groot de belangstelling was, wou u weten? Laat ik u zeggen, dat er af en toe op het naar schatting anderhalve km lange traject ernstige verkeersproblemen ontstonden en dat ongeveer 4000 personen in enkele uren de hekken van „De Wolf" doorgingen!
Er zijn hier dus voor tal van afdelingen enorme propagandamogelijkheden; laat men ze uitbuiten! Wie nadere bijzonderheden wil weten, zullen we graag van dienst zijn.
Groningen. *J. de Jonge*

Het Breede Water na de uitdieping

In 1951 werd een deel van het Breede Water te Rockanje door een D.U.W.-ploeg onder administratieve leiding van de Heidemaatschappij van zijn overvloedige rietmassa's bevrijd en wat uitgediept.
Het standpunt, dat zoiets niet „mag" in een natuurmonument, is reeds lang verlaten; we zullen dit dus niet in het geding brengen.
Landschappelijk is hier zeker winst behaald (zie foto), ondanks de te talrijke en te zware eilanden, omdat het zand ter plaatse weggewerkt werd.
Botanisch is er verlies, omdat er stikstofrijk zand over de oevers gebracht is (later brandnetels). Ook maakten de flauwe hellingen van vroeger plaats voor